

[Himmelstrup.]

som en Efterkrigslov, som man i og for sig kunde have Lyst til at faa helt afviklet. Det gav vi Udtryk for i den Betænkning, som foreligger fra det Folketingsudvalg, som havde Sagen til Behandling i Marts 1929. Forholdet er imidlertid dette ogsaa denne Gang, at, om jeg saa maa sige, begge Parter i det Udvalg, som forvalter Loven, det saakaldte Skotøjsudvalg, nemlig baade Skotøjshandlerne og Skotøjsfabrikanterne, mener, at Loven er til Nytte for Publikum. Derfor vil Partiet Venstre ogsaa gerne være med til at forlænge Lovens Gyldighed indtil 1935.

Naar Loven tidligere er blevet fornyet, saaledes som det skete i 1924, 1926 og 1929, er der altid gennemført visse Ændringer i den. Der er ogsaa, som det ærede Medlem Hr. P. Andersen gjorde opmærksom paa, indført Ændringer denne Gang i Lovforslaget. Der er blandt andet sket dette, at der er kommet en ny Paragraf ind i Lovforslaget, hvori de Undtagelser fra Loven, som tidligere nævntes i en ministeriel Bekendtgørelse af 27. April 1926, er taget op i selve Loven. Det er en Ting, jeg mener, man maa hilse med Glæde, idet Venstres Ordfører i 1929, da der var Tale om at gøre hele Loven blivende, gjorde opmærksom paa, at hvis det skulde ske, maatte man i det mindste have disse Undtagelser optaget i selve Loven. Ogsaa enkelte andre Ændringer er indført i det foreliggende Lovforslag. Det vil derfor ganske sikkert være rigtigt, om et Udvalg faar Lejlighed til at se nærmere paa Lovforslaget. Alle de Enkeltheder, det indeholder, egner sig jo ikke til at gennemgaaes ved Forhandling her i Salen. Men Partiet Venstre vil altsaa være villigt til at forlænge Lovens Gyldighed indtil det Tidspunkt, som er angivet i Lovforslaget.

Drachmann: Det er jo rigtigt, at Loven er en gammel Kending, og Standpunkterne til den er ogsaa gammelkendte. Jeg skal derfor indskrænke mig til ganske kort at tilsige det konservative Folkepartis Villighed til at medvirke til Lovforslagets Gennemførelse i den foreliggende Skikkelse.

Rager: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Gennemførelse. Der er dog en enkelt Paragraf, jeg kunde ønske at gøre en Bemærkning til. Det er § 7. Der staar i denne, at
„Overtrædelser eller Forsøg paa

Overtrædelse af denne Lovs Bestemmelser straffes med Bøder, hvorhos Varerne kan konfiskeres. Bøderne tilfalder Statskassen. Sagerne behandles som Politisager.“

Det forekommer mig, at naar Overtrædelser af en Lov af denne Art og andre lignende Overtrædelser, hvor Bøde er fastsat som eneste Straf, kommer til Behandling, er det i hvert Fald efter min Retsfølelse i Forhold til den Straf, der paalægges for en Række andre Forbrydelser herhjemme, ganske latterligt ringe Straffe, Domstolene anvender. Det er i det hele taget maaske mærkeligt, at det eneste, man straffer en Mand med efter denne Lov, naar han har begaaet en Overtrædelse, er en Bøde. Jeg er ikke blodtørstig, men det forekommer mig, at den Mand, der i Strid med denne Lov indfører Papfodtøj og sælger det, snyder sine Medmennesker, leverer dem en daarlig Vare og paafører ærlige og legitime Forhandlere i den samme Branche en meget usund Konkurrence, der i høj Grad kan skade dem, i hvert Fald indtil Manden opdages, ikke bør slippe med en mere eller mindre stor Pengebøde, medens et eller andet sølle Menneske, der begaar Brugstyveri, maaske for at stille sin Sult, meget let bliver behandlet paa en helt anden Maade.

Det er det for mig lidt vanskeligt at faa til at stemme med den Retsbevidsthed, som i hvert Fald er mig iboende. Jeg forstod paa det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, at han omgikkes med Udvalgsplaner, og hvis Sagen kommer til Behandling i et Udvalg, kunde det interessere mig at vide, om den højtærede Minister kunde tænke sig ogsaa at tage Spørgsmaalet op til Forhandling om at sætte mere med den øvrige Strafferet svarende Bestemmelser ind i dette Lovforslag.

Handelsministeren (Hauge): Jeg takker Ordførerne for deres velvillige Udtalelser, af hvilke jeg kan skønne, der er Mulighed for at faa Lovforslaget gennemført og faa det gennemført i det væsentlige uændret. Der er jo bebudet Forslag om Udvalgsnedsættelse, og jeg skal ikke gøre nogen Indvending imod, at Lovforslaget henvises til en Prøvelse i et Udvalg, idet man saa vil kunne drøfte det Spørgsmaal, som rejstes af det ærede Medlem Hr. P. Andersen, Spørgsmaalet om en Fortolkning af Bestemmelserne i § 1 vedrørende Kunstlæder, Kunstlæderpap, Fiberpap o. s. v. Jeg gør opmærksom paa, at de Bestemmelser, der derom findes i Lov-